

PAI LIN

100 นิทานอีสป

ฉบับ
คติเตือนใจ

พิมพ์ครั้งที่ 5

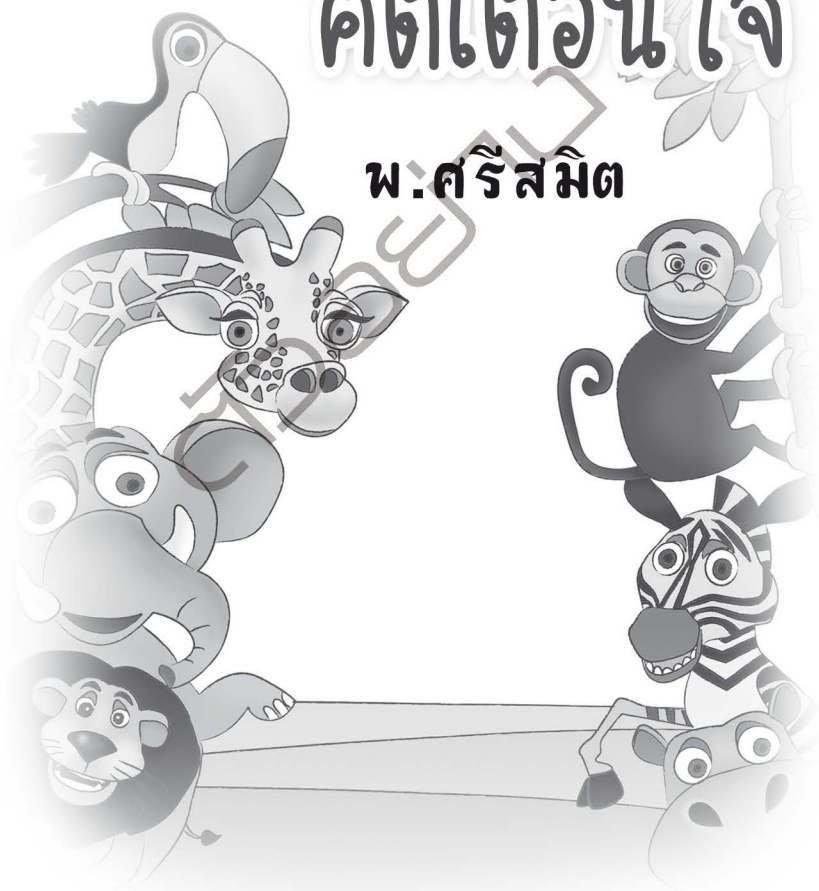
อ่านสนุกประเทืองปัญญา
หรรษา 100 เรื่องยอด
นิทานของอีสปที่แพร่หลายทั่วโลก

พ.ศริสมิต

100 นิทานอีสป

ฉบับ
คติเตือนใจ

พ.ศรียมิต

ข้อมูลทางบรรณานุกรมของหอสมุดแห่งชาติ

พ.ศรีสมิต.

100 นิทานอีสป ฉบับคติเตือนใจ.-กรุงเทพฯ : ไพลิน, 2549.

112 หน้า.

1. นิทาน. 2. พ.ศรีสมิต. I. ชื่อเรื่อง.

888

ISBN 974-7544-51-2

© สงวนลิขสิทธิ์ ห้ามลอกเลียนไม่ว่าส่วนหนึ่งส่วนใดของหนังสือ

นอกจากจะได้รับอนุญาตจาก บริษัท ไพลินบุ๊คเน็ต จำกัด (มหาชน)

ประธานกรรมการ

พล.อ.วิชา ศิริธรรม

ประธานเจ้าหน้าที่บริหาร

จักรเฉลิม เฉลิมชัยวัฒน์

ที่ปรึกษากฎหมาย

อนันต์ แยมเกษร น.บ., น.ม., น.ศ.ม.

ผู้จัดการสำนักพิมพ์

สมบัติ สุทธิจิตร

บรรณาธิการบริหาร

วังไพร สีสังข์

บรรณาธิการต้นฉบับ

ชาลิต พรหมกิตวงศ์

กองบรรณาธิการ

สุพรรณษา อินวงศ์ นิษพัทธ์ เขียวเจริญ

พิสูจน์อักษร

วัลลิญา บางมด น้ำฝน มานะยมิต

ออกแบบปก

Evolution Art

ศิลปกรรม

Evolution Art

พิมพ์

บริษัท คอนเซ็ปท์ พรินท์ จำกัด

จัดพิมพ์/จัดจำหน่าย

บริษัท ไพลินบุ๊คเน็ต จำกัด (มหาชน)

81 ถนนเสรีไทย แขวงมีนบุรี เขตมีนบุรี กรุงเทพฯ 10510

โทรศัพท์ 0 2540 1919 โทรสาร 0 2540 1818

Website : www.pailinbooknet.com E-mail : info@pailinbooknet.com

ISBN 974-7544-51-2

9 789747 544510

ราคา 85 บาท

หากผู้อ่านพบหนังสือของสำนักพิมพ์เล่มใดที่ไม่ได้มาตรฐาน เช่น หน้ากระดาษ
ล้นกัน หน้าหนังสือขาดหาย การเข้าเล่มไม่สมบูรณ์ สำนักพิมพ์ยินดีรับผิดชอบ
เปลี่ยนหนังสือเล่มใหม่ให้แก่ท่าน โปรดติดต่อและส่งหนังสือมาที่
บริษัท ไพลินบุ๊คเน็ต จำกัด (มหาชน) โทรศัพท์ 0 2540 1919 ต่อ 1233

คำนำสำนักพิมพ์

“นิทาน” เป็นสิ่งที่ช่วยสรรค์สร้างความคิดและจินตนาการให้เด็กๆ ได้เป็นอย่างดี นอกจากนี้ยังช่วยกล่อมเกลาจิตใจของพวกเขาให้ละเอียดอ่อนท่ามกลางสังคมที่เต็มไปด้วยความวุ่นวายยุ่งเหยิง

“อิสป” ถือเป็นนักเล่านิทานชั้นครู นิทานของเขานอกจากจะสนุกสนานชวนติดตามแล้ว ยังแฝงด้วยข้อคิดสอนใจทุกเรื่อง ซึ่งถือเป็นเอกลักษณ์ที่เด่นชัดที่สุดของเขา แม้วันนี้ “อิสป” จะจากโลกนี้ไปนานแล้ว แต่ผลงานอันเป็นอมตะของเขายังคงอยู่ และไม่มีคำว่า “ล้าสมัย” แม้ผ่านกาลเวลาอันเนิ่นนาน

ก่อนนอนคืนนี้ หากเด็กๆ ของคุณได้รับอาหารสมองเป็นนิทานดีๆ สักเรื่อง รับรองว่าคืนนี้เขาต้องเต็มอิ่ม และหลับฝันดีอย่างแน่นอน

ปรารภนาตี

บรรณาธิการ

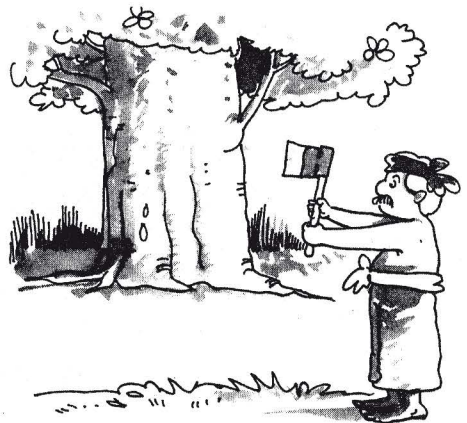

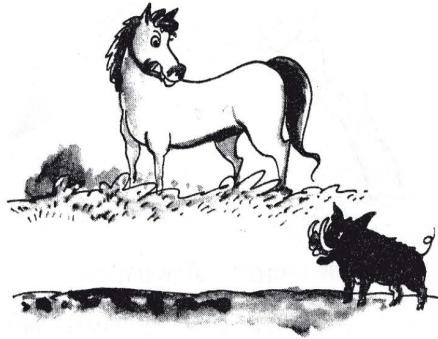
คำนำ

“อีสป” เป็นยอดนักเล่านิทานชาวกรีกผู้ยิ่งใหญ่ที่มีชีวิตอยู่ในสมัยก่อนพุทธกาล นิทานของอีสปได้รับการแปลเป็นภาษาต่างๆ มากมาย จนกล่าวได้ว่าเกือบทุกภาษาในโลกนี้ หลังจากถ่ายทอดโดยการเล่าแบบปากต่อปากมาเป็นเวลานานนับพันปี

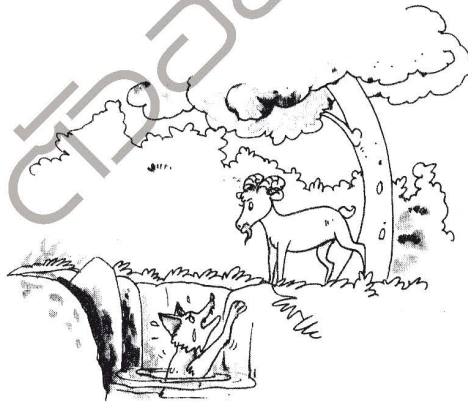
นิทานอีสปนั้นอ่านได้ทั้งเด็กและผู้ใหญ่ เพราะมีความสนุกสนานเพลิดเพลิน และยังเป็นเสมือนคัมภีร์แห่งคุณธรรมที่มีคติสอนใจแฝงไว้ในนิทานทุกเรื่อง ซึ่งสามารถใช้เป็นแรงคิดเพื่อเตือนใจตนและนำมาปรับใช้ในการดำเนินชีวิตได้แม้ในยุคปัจจุบัน ผู้เขียนได้คัดเลือกนิทานอีสปที่น่าสนใจแล้วนำมาเรียบเรียงใหม่จำนวน 100 เรื่อง จาก 500 กว่าเรื่อง หวังว่าท่านผู้อ่านจะได้รับความเพลิดเพลินและได้สารประโยชน์จากการอ่านตามสมควร

พ.ศรีสมิต

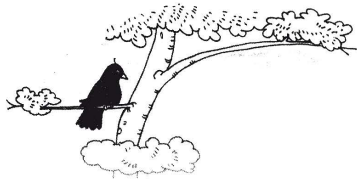

“เมื่อขอความช่วยเหลือใคร
ก็เท่ากับว่าอยู่ใต้บารมีเขา
ถ้าไม่ผูกพยานบาท จีวรก็จะสูงส่งบ”
(ม้าพยานบาท)

“การทำให้ใครเดือดร้อนเพื่อความคิดและสายตาของตนเอง
ก็จะได้ไม่ถูกผู้อื่นแกล้ง”
(แพะอยากกินน้ำ)

สารบัญ

กายอยากเป็นหงส์	8	:	ม้าพยาบาล	32
ห่านผู้โง่ม	10	:	เด็กชุกชนกับหมาป่า	34
อุฐกับลิง	11	:	สุนัขผู้ซื่อสัตย์	35
ชาวนา กับ สิงโต	12	:	ตึกแดนนผู้หิวโหย	36
สุนัขจิ้งจอกกับไก่บ้าน	13	:	ลาโง่กับสิงโต	37
แมลงวันหัวเราะ	14	:	กาหลงฝูง	38
วัวกับแมลงหวี่	15	:	นักดูดาว	39
สุนัขจิ้งจอกในดงหนาม	16	:	แม่กวากับลูก	40
ลาใจดำ	17	:	พรานใหม่ผู้หาญกล้า	41
แมงป่องกับเด็ก	18	:	สุนัขจิ้งจอกกับหมี	42
สองสาวใช้กับไก่	19	:	นักรบไร้ผม	43
หญิงหม้ายเลี้ยงไก่	20	:	เมื่อสุนัขกัด	44
ลาอยากร้องเพลง	21	:	หมอกับคำแนะนำ	45
แม่ปูสอนลูก	22	:	ลากับม้าทหาร	46
ต้นสนอวดดี	23	:	แพะอยากกินน้ำ	47
ลูกกวากับทะเล	24	:	นกสาวมีลูก	48
คางคกกับสุนัขจิ้งจอก	25	:	หมูป่าลับเขี้ยว	49
แม่เหี้ยกับลูก	26	:	สุนัขล่าเนื้อ	50
คนขี่เหนียวกับทองคำ	27	:	ลาหลายนาย	51
คนตัดไม้กับสุนัขจิ้งจอก	28	:	แมลงวันตะกอละ	52
สามขุนนาง	29	:	แมวผู้หวังดี	53
สุนัขล่าเนื้อกับกระต่ายป่า	30	:	สุนัขหิวโหย	54
กากับนกนางแอ่น	31	:	คนกับเงาของลา	55
			เทียนแข่งแสง	56

ไก่อ่ากับสุนัขจิ้งจอกเจ้าเล่ห์	57	:	หนูกับราชสีห์	84
นกกระเรียนกับหมาป่า	58	:	ลูกอึ่งอ่างกับแม่	85
คนหาปลา กับนายพราน	59	:	ลาเจ้าอุบาย	86
กาบ้ายอ	60	:	วัวสามสหาย	87
ลูกแกะรู้ทันหมาป่า	61	:	สามีผู้ใจดี	88
แพะกับสิงโต	62	:	สิงหวดเก่ง	89
ลูกชวานากับมรดก	63	:	ลาทะเลมต่น	90
สุนัขจิ้งจอกกับลา	64	:	แพะกับหมาป่า	91
ชายโง่กับต้นไม้	65	:	นางแหม่มรัก	92
สองเกลอ กับชวาน	66	:	ผู้ใหญ่ข้างสอน	93
สุนัขเฝ้าบ้าน	67	:	นกกระยางได้ใจ	94
ม้ากับหมาป่า	68	:	ลาขี่มต่น	95
แม่ตุ๋นกับลูกตุ๋น	69	:	ลูกสาวกับพ่อ	96
สุนัขรับเชิญ	70	:	กวางป่ากับพวงอุ๋น	97
หม้อดินกับหม้อทองเหลือง	71	:	หมาป่าเจ้าปัญญา	98
ชายพนจรรอตัณญ	72	:	สุนัขจิ้งจอกกับฝูงเหลือบ	99
ฝั่งขอพร	73	:	หนูจอมวางแผน	100
คนเลี้ยงแพะ	74	:	คนตัดไม้กับเทพารักษ์	101
แกะกับหมาป่า	75	:	ชวานากับเทพารักษ์	103
หมาป่าไร้เหตุผล	76	:	ชวานากับงูเห่า	104
สุนัขจิ้งจอกกับสิงโต	77	:	กบกับหนู	105
ปลาโลมา กับสิงโต	78	:	คนหาปลา	106
ค่างควเลือกพวก	79	:	เสือดาวกับสุนัขจิ้งจอก	107
วัวหนุ่มกับวัวสาว	80	:	ต้นไม้ยักษ์ใหญ่	108
เด็กโลก	81	:	นางสิงห์	109
สิงโตกับที่ปรึกษา	82	:	กากับเหยือกน้ำ	110
เด็กเลี้ยงแกะชอบปด	83			

กาอยากเป็นหงส์

กา นั้นมีขนที่ดำสนิทและเป็นเงางาม แต่ทว่าพวกมันกลับไม่ได้พึงพอใจในความงามของตัวเอง

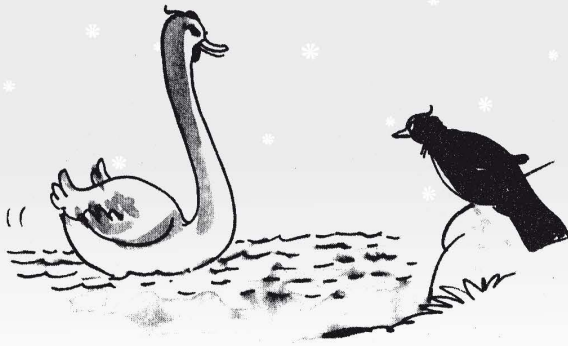
พวกกาเห็นว่าหงส์นั้นมีขนสีขาวสะอาดบริสุทธิ์ ก็พากันนึกอิจฉาและอยากที่จะมีขนสีขาวเช่นนั้นบ้าง

“สงสัยว่า คงเป็นเพราะหงส์จะชอบลงไปอาบน้ำอยู่เสมอ และก็ยังพำนักพักอาศัยอยู่ใกล้ๆ กับสระน้ำด้วย”

กาตัวหนึ่งคาดคะเน กาอีกตัวหนึ่งจึงสนับสนุนว่า

“นั่นนะสิ ถ้าพวกเราว่ายน้ำบ่อยๆ และพักอยู่ใกล้สระน้ำ เราก็คงจะขาวเหมือนหงส์นะ”

เมื่อเห็นดีเห็นงามด้วยกันเช่นนั้น พวกกาก็พากันละทิ้งสถานที่อันเป็นที่พำนักอาศัยมาแต่ดั้งเดิม แล้วพากันอพยพไปอยู่ที่ริมสระน้ำ

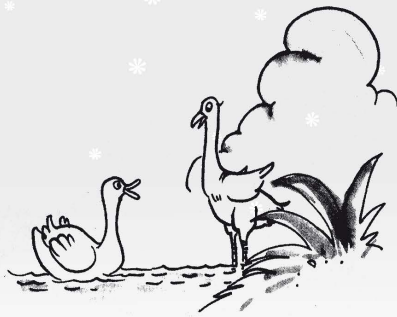
พวกกาชวนกันลงเล่นน้ำทุกวันและใช้ขนเป็นประจําอย่างหงส์ แต่พวกมันก็ได้มีขนที่ขาวขึ้นแต่อย่างใด

กาก็ยังคงมีขนสีดำสนิทเช่นเดิม แต่ทว่ามันไม่อาจมีความสุขดังเดิม เพราะสถานที่ใหม่นั้นมิได้มีอาหารการกินอุดมสมบูรณ์เหมือนที่เคยอยู่ ดังนั้นพวกกาจึงอดตายกันหมดในเวลาต่อมา

คติเตือนใจ

แม้ว่าจะเปลี่ยนที่อยู่ เปลี่ยนสังคม แต่ก็ใช่ว่าจะเปลี่ยนธรรมชาติดั้งเดิม
ของตนได้

ห่านผู้โง่ม

ห่าน อธิบายให้นักกระเรียนฟังว่า การที่ตนชอบลอยอยู่ในสระน้ำก็เพราะจะได้หาอาหารกินอย่างสะดวก และสามารถดำหลบหนีพวกเหยี่ยวได้ทุกเมื่อ

นกกระเรียนจึงคิดว่าตนสามารถคุ้มกันห่านได้ เพราะตนมีเรียวแรงกำลังเหนือกว่าเหยี่ยว

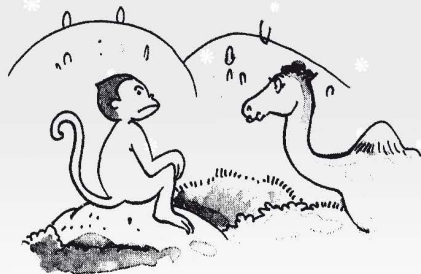
ห่านไม่ไตร่ตรองเสียก่อนก็เชื่อ และขึ้นจากสระน้ำไปหากินกับนกกระเรียนบนบก

ขณะนั้นเหยี่ยวบินผ่านมาเห็นเข้า จึงโฉบลงมาและคาบห่านไปกิน ฝ่ายนกกระเรียนก็รีบบินหนีเอาตัวรอด ทั้งๆ ที่ห่านร้องเรียกให้ช่วยอย่างเวทนา

คติเตือนใจ

ควรไตร่ตรองให้ดีก่อนที่จะตัดสินใจ

อุฐกับลิง

ในงานเลี้ยงรื่นเริงของบรรดาสารพัดสัตว์นั้น สัตว์ต่างๆ พากันลุกขึ้นมาเต้นรำอวดเพื่อนๆ ด้วยท่าทางแปลกๆ เป็นที่สนุกสนาน

พวกลิงก็ออกมาโชว์ลีลาท่าเต้น เหล่าผู้ร่วมงานก็พากันปรบมือชื่นชอบเป็นการใหญ่ เมื่อเห็นท่ากระโดดโลดเต้นอย่างคล่องแคล่วว่องไวของพวกลิงที่โดดเด่นกว่าสัตว์อื่น ๆ

ในงานนั้นมีอุฐอยู่ตัวหนึ่งซึ่งมาร่วมสังสรรค์ด้วย อุฐเห็นลิงเต้นจนเป็นที่ฮือฮาของเพื่อนๆ จึงคิดว่าตนก็น่าจะเต้นโชว์ให้เพื่อนพ้องน้องพี่ชื่นชอบได้เช่นกัน

เมื่อคิดดังนั้นอุฐก็ลุกออกมาเต้นกลางงานบ้าง แต่ทว่าด้วยรูปร่างอันใหญ่โตเทอะทะจึงทำให้มันเต้นอย่างเงอะงะงุ่มง่าม จนเพื่อนๆ ต้องพากันหยิบท่อนไม้และก้อนหินมาขว้างปาเพื่อไล่ให้มันออกไปจากงาน ด้วยเพราะรำคาญจนหมดสนุกกันไปทั่ว

คติเตือนใจ

ความสามารถของแต่ละคนจะแตกต่างกันออกไป บางอย่างถ้าเราทำไม่ได้ก็อย่าฝืนตัวเองพยายามทำ ยิ่งอยู่เฉยๆ ยิ่งดีกว่า และอย่าลืมอะไรเสีย

ชาวนา กับ สิงโต

ชาวนาคนหนึ่งเลี้ยงแกะและแพะไว้หลายสิบตัว วันหนึ่งมีสิงโตตัวใหญ่ พลัดหลงเข้าไปในอาณาบริเวณบ้านของชาวนา เขาจึงรีบปิดประตูรั้วเพื่อมิให้ สิงโตออกไปจากบริเวณบ้านได้

เมื่อสิงโตถูกขังเช่นนั้นก็ได้เดือดเนื้อร้อนใจ เมื่อมันหิวมันก็จับแพะและ แกะกินเป็นอาหารอย่างอิมหันต์สำราญ

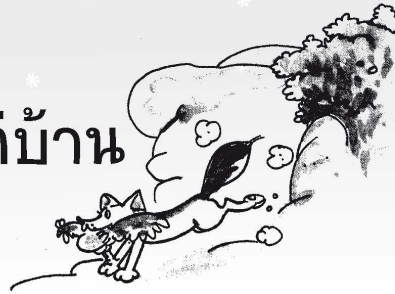
ชาวนาเห็นแพะและแกะของตนถูกจับกินไปหลายตัว จึงรีบเปิดประตูรั้ว เพื่อปล่อยให้สิงโตกลับออกไปเป็นอิสระ

“โอ้...ไม่น่าเลยเรา” ชาวนาหนึ่งคร่ำครวญเสียดยาดแพะและแกะของตน ภรรยาของชาวนาจึงได้แต่สมน้ำหน้าที่มีมือยากแกล้งขังสิงโตไว้ในบ้าน

คติเตือนใจ

ทำสิ่งใดควรไตร่ตรองถึงผลได้ผลเสียให้ดีเสียก่อน

สุนัขจิ้งจอกกับไก่บ้าน

สุนัขจิ้งจอกตัวหนึ่งอยากกินไก่บ้านมาก จึงแกล้งถามด้วยอุบายกับไก่
ตัวนั้นว่า ชนเสียดไฟเราเหมือนผู้เป็นพ่อหรือไม่

ไก่บ้านหลงกลจึงหลับตาโก่งคอขันทันที สุนัขจิ้งจอกฉวยโอกาสสับคอ
ไก่แล้วพาวิ่งไป

ชาวบ้านจึงตะโกนร้องว่า สุนัขจิ้งจอกขโมยไก่ของตน

ไก่จึงหลอกให้สุนัขจิ้งจokr้องบอกชาวบ้านว่า ไก่ตัวนี้เป็นของมันมิใช่
ของชาวบ้าน

สุนัขจิ้งจอกเจ้าเล่ห์คิดว่าตนฉลาด แต่ที่แท้ยังขาดความเฉลียว

ดังนั้นมันจึงอ้าปากร้องบอกชาวบ้านตามที่ไก่แนะนำ ไก่จึงได้ที่รับบิน
ปร้อออกจากปากสุนัขจิ้งจอก แล้วหนีไปหาเจ้าของอย่างรวดเร็ว และก็หัวเราะ
เยาะสุนัขจิ้งจอกเป็นการใหญ่

คติเตือนใจ

คนที่ฉลาดอย่างเดียวจะยิ่งโง่ไปพล ตัณษิตความเฉลียวด้วย

แมลงวันหัวเราะ

แมลงวันฝูงหนึ่งชักชวนกันไปตอมหัวของชายหัวล้านคนหนึ่งจนเขารำคาญ เขาจึงใช้มือทั้งปัดทั้งไล่ แต่พวกแมลงวันก็ยังไม่หนีไปไหน พวกมันตอมหัวล้านเป็นที่สนุกสนานสำราญใจ

ชายหัวล้านจึงหาแส้มาทั้งปัดทั้งตี แต่กลับพลาดตีโดนหัวตนเอง

เหล่าแมลงวันเห็นเช่นนั้นก็หัวเราะเยาะเย้ยชายหัวล้านเป็นการใหญ่ ชายหัวล้านยังไม่โห่ร้องเรียกลูกๆ หลานๆ ให้เอาแส้มาไล่ตีแมลงวันจนตายเรียบทั้งฝูง

คติเตือนใจ

อย่าเยาะเย้ยคนที่พลาดพลั้งเพราะจะเจ็บภัยแก่ตัวในภาย
ข้างหน้า

วัวกับแมลงหวี่

วัวนั้นเป็นสัตว์ตัวใหญ่และก็มีพลังกำลังมีไชน้อย แต่เมื่อสัตว์ตัวกระจัด
รืออย่างแมลงหวี่มาพุดจาทำทาย แทนที่วัวจะวางตนนิ่งเฉย วัวกลับไม่ยอมให้
แมลงหวี่คุยข่มตนซึ่งตัวใหญ่กว่า

แมลงหวี่จึงทำให้สู้กัน ถ้าใครชนะก็แสดงว่าผู้นั้นยิ่งใหญ่กว่า

เมื่อวัวตอบตกลง แมลงหวี่ก็บินวนเวียนอยู่รอบๆ เขาและเหนือหัวของ
วัว ในขณะที่วัวไม่สามารถจะขวิดแมลงหวี่หรือทำอะไรแมลงตัวน้อยๆ ได้เลย

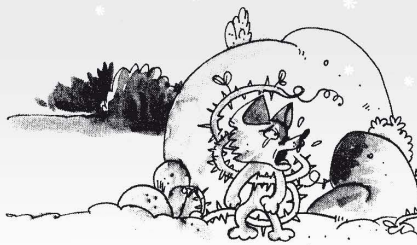
วัวจึงได้แต่อับอายขายหน้าบรรดาสัตว์ทั้งหลาย ที่มามุงดูกันเป็นจำนวน
มากในบริเวณนั้น

คติเตือนใจ

ถ้าวาสนาฉันเฉยไม่วุ่นวายกับสิ่งที่ไม่คู่ควร ก็ไม่ต้องฉ้อฉลขาย
หรือเบียดเบียน

สุนัขจิ้งจอกในดงหนาม

สุนัขจิ้งจอกตัวหนึ่งชอบไปขโมยทั้งลูกไก่และแม่ไก่ของชาวบ้านมากินเป็นประจำ

วันหนึ่งพวกชาวบ้านให้พรานดักซุ่มรอเล่นงานสุนัขจิ้งจอก แต่สุนัขจิ้งจอกเห็นเข้าจึงรีบวิ่งหนีออกจากหมู่บ้านโดยเร็ว

พรานยังคงไล่ล่าตามมาติดๆ สุนัขจิ้งจอกจึงกระโดดเข้าไปซ่อนตัวในดงหนามที่ชายป่า

หนามอันแหลมคมทิ่มตำสุนัขจิ้งจอกจนเจ็บปวดไปทั้งตัว

มันจึงตัดพ้อดงหนามว่า

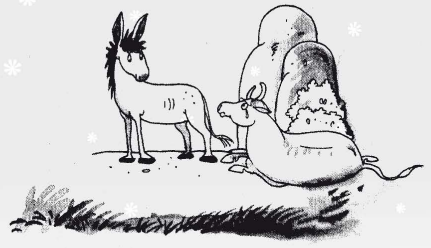
“ทำไมต้องทำร้ายเราด้วย ในเมื่อเราไม่เคยทำร้ายเจ้า”

ดงหนามจึงตอบว่า “ลูกไก่และแม่ไก่ก็ไม่เคยทำร้ายสุนัขจิ้งจอกเช่นกัน และการที่เจ้ากระโดดเข้ามาก็ทำให้กิ่งก้านของเราหักรานไปไม่น้อย”

คติเตือนใจ

ก่อนจะตำหนิใคร ควรย้อนดูตนเสียก่อนว่าเคยทำผิดเช่นนั้นมาก่อนหรือไม่

ลาใจดำ

พ่อค้าคนหนึ่งนำสัมภาระบรรทุกเกวียน แล้วให้วัวและลาช่วยกันลาก ไปยังอีกหมู่บ้านหนึ่ง

แม้จะเทียมแอกคู่กัน แต่ลานั้นไม่ค่อยจะช่วยออกแรงลาก

วัวใช้แรงอยู่ฝ่ายเดียวจนเหนื่อยหอบ จึงเอ่ยปากขอให้ลาช่วยออกแรง ลากเกวียนบ้าง แต่ลาก็แก้งปดว่า ตนก็ช่วยออกแรงเต็มที่อยู่แล้ว

วัวออกแรงลากเกวียนอันหนักอึ้งตามลำพังจนขาหัก และหมดแรงขาดใจ ตายไปในที่สุด

พ่อค้าจึงแสเอาเนื้อวัชรบรรทุกเกวียนให้ลาลากไป จึงทำให้เกวียนนั้นมี น้ำหนักมากกว่าเดิมอีกหลายเท่า

ในวันที่ลาหมดแรงใกล้จะสิ้นใจตาย นักผจญภัยที่บินตามมาจิกกินเนื้อ วัวก็เอ่ยกับลาว่า ถ้าช่วยวัวออกแรงลากเกวียนแต่แรกก็ไม่ต้องมาตายกลาง ป่าเช่นนี้

คติเตือนใจ

ผู้ที่ไม่คิดช่วยเหลือเกื้อกูลกันแต่จะเอาเปรียบผู้อื่นอยู่ร่ำไป ย่อม
ได้รับภัยในที่สุด

แมงป่องกับเด็ก

แม้จะจับจักจั่นได้มากถึง 10 ตัวแล้ว แต่เด็กน้อยจอมซนก็ยังสนใจแมงป่องตัวหนึ่งที่เกาะอยู่บนตอไม้ริมทาง

“อย่าจับข้านะ ข้ามี่เหล็กในที่ร้ายกาจที่สุดรู้หรือไม่”

แมงป่องร้องเตือน พลังสูงหางขึ้นชู แต่เด็กจอมซนกลับถามว่าทำไมตนต้องกลัวเหล็กในด้วย

แมงป่องจึงว่าถ้าถูกต่อยด้วยเหล็กใน นอกจากจะเจ็บปวดแล้วยังจะต้องเสียจักจั่นนับสิบตัวอีกด้วย

แต่ด้วยความซน เด็กน้อยจึงเอื้อมมือไปจับแมงป่อง และก็ถูกแมงป่องต่อยมือจนเจ็บปวด เด็กน้อยต้องสะบัดมือจนจักจั่นทั้งหมดหลุดไป

คติเตือนใจ

ถ้ามีของดีอยู่ อยู่แล้ว ก็ไม่จำเป็นจะต้องเสียของกับสิ่งที่เป็นอันตราย

สองสาวใช้กับไก่

หญิงสาว 2 คน ทำงานเป็นสาวใช้ในบ้านหลังหนึ่ง

แม่เฒ่าเจ้าของบ้านมักจะลูกมาปลุกสองสาวใช้ตอนไก่ล่ำงๆ วัน
เมื่อไก่ขัน

“ไก่ขันเมื่อใดเป็นต้นมาปลุกเราทุกที”

สองสาวใช้บ่นอย่างไม่พอใจ และคิดว่าไก่นั้นเป็นต้นเหตุที่ทำให้พวกตน
ไม่ได้นอนสบายๆ ตอนฟ้าสาง

สองสาวใช้จึงช่วยกันฆ่าไก่เสีย ครั้นไม่มีไก่คอยขันตอนรุ่งสางอีกแล้ว
แม่เฒ่าจึงต้องตื่นขึ้นตอนกลางดึกเสมอๆ

เพราะกลัวว่าจะนอนตื่นสาย

สองสาวใช้จึงต้องลูกมาทำงานตั้งแต่กลางดึก ไม่ได้นอนสบายๆ อย่าง
ที่หวังไว้

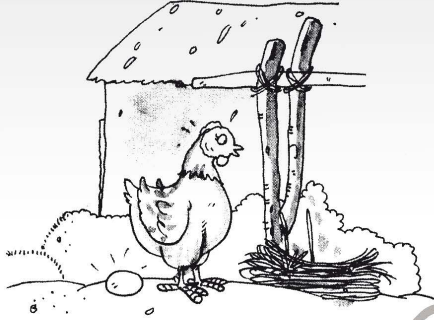

คติเตือนใจ

ให้ลูกๆ แก่ท่าน ลูกๆ ใจเสียตัว

หญิงหม้ายเลี้ยงไก่

เมื่อเห็นว่าแม่ไก่ออกไข่วันละฟองทุกวัน หญิงหม้ายก็คิดว่า

“เราให้ข้าววันละ 1 กำมือ แม่ไก่ก็ออกไข่ 1 ฟอง ถ้าเราให้ข้าวแม่ไก่ 2 กำมือ แม่ไก่ก็คงจะออกไข่วันละ 2 ฟองเป็นแน่”

เมื่อคำนวณดังนั้นแล้วหญิงหม้ายก็เพิ่มอาหารให้แม่ไก่อีกเท่าหนึ่ง

แม่ไก่ได้กินอาหารมากขึ้นก็อ้วนจนมีเนื้อมาก แต่กลับไม่ออกไข่เลย
แม้แต่ฟองเดียว

คติเตือนใจ

อย่าหวังประโยชน์จากปริมาณอย่างเดียว

ลาอยากร้องเพลง

จ๊กจั่นมักจะส่งเสียงร้องเพลงอย่างไพเราะตลอดเวลา

ลาจึงถามจ๊กจั่นว่า

“เพื่อนเอ๋ย เจ้ากินอะไรหรือจึงมีเสียงที่ไพเราะนัก”

จ๊กจั่นยิ้มแล้วตอบว่า

“อ้อ อาหารของข้าก็คือน้ำค้างไงล่ะ”

ลาจึงเข้าใจว่า เพราะจ๊กจั่นกินแต่น้ำค้างอย่างเดียวจึงได้มีเสียงไพเราะ
เช่นนั้น ถ้าตนลองกินน้ำค้างบ้างก็คงจะร้องเพลงได้ไพเราะอย่างจ๊กจั่นเป็นแน่
ตั้งแต่นั้นลาก็กินแต่น้ำค้าง ไม่กินหญ้าที่เป็นอาหารของตน ไม่เข้าไป
นานนักลาก็ตายไปเพราะความหิวโหย

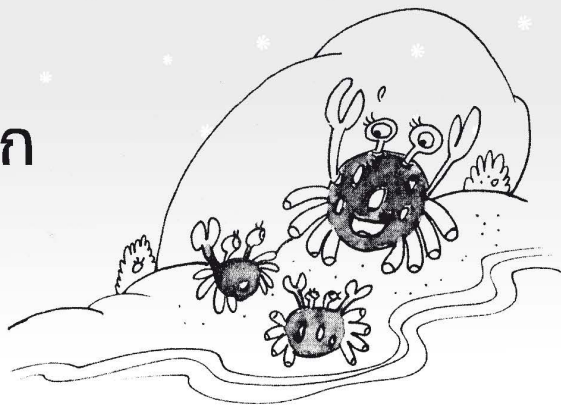

คติเตือนใจ

สิ่งที่ดีที่สุ่อสาขรับผู้อื่น อาจไม่ใช่สิ่งที่ดีที่สุ่อสาขรับเรา

แม่ปูสอนลูก

แม่ปูพาลูกๆ ออกไปหากินที่ชายหาด

เมื่อเห็นลูกๆ เดินคดเคี้ยวเซไปเซมาจึงกล่าวว่า

“ทำไมลูกๆ ไม่เดินให้ตรงทางล่ะจ๊ะ”

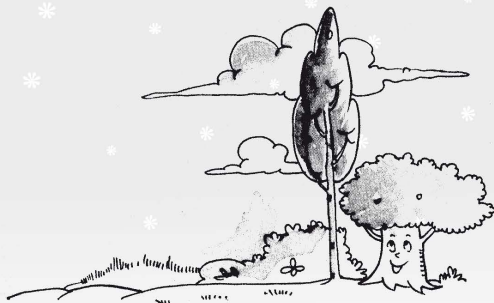
ลูกๆ จึงตอบว่า

“ถ้าเช่นนั้นแม่ลองเดินตรงๆ ให้ลูกๆ หน่อยซิจ๊ะ ลูกๆ จะได้ทำตาม”

คติเตือนใจ

การพูดอย่างเดียว ไม่อาจสอนใครได้ดีเท่าการทำให้เห็น
เป็นตัวอย่าง

ต้นสนหวนดดี

ต้นสนมักจะคิดว่าตนนั้นมีความสุขยามกว่าต้นฉำฉา อีกทั้งยังมีประโยชน์มากกว่าด้วย

“คนต้องการต้นสนอย่างช้าเพื่อไปสร้างเป็นที่อยู่อาศัย และทำข้าวของเครื่องใช้ต่างๆ” ต้นสนคุยชมต้นฉำฉาที่ยืนอยู่ใกล้ๆ กัน “แต่เจ้าน่ะไม่เห็นจะเป็นประโยชน์ต่อใครเลย”

ต้นฉำฉายิ้มแล้วกล่าวอย่างถ่อมตนว่า

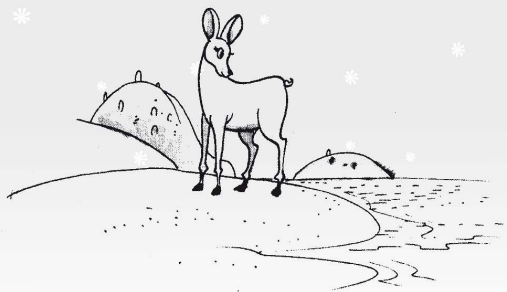
“ข้ารู้ตัวดีว่าข้านั้นต่ำต้อยด้อยค่ากว่าท่าน แต่ลองดูข้างหน้านั้นสิ มีคนเอาเลื่อยกับขวานมาแล้ว ที่นี่ ท่านยังอยากเป็นต้นสนหรือต้นฉำฉาละ”

คติเตือนใจ

การหวนดดี และหวนเด่นย่อมเป็นโทษแก่ตนและ

ลูกกวาดกับทะเล

ลูกกวาดตัวหนึ่งตามอดข้างหนึ่ง มันจึงรู้ว่าตัวเองไม่สามารถระวังภัยได้ตลอดเวลา เพราะถ้ามีภัยมาทางด้านตาข้างที่บอด มันก็จะไม่รู้ตัวเพราะมองไม่เห็น

ลูกกวาดตามอดจึงเดินไปที่ทะเลและหันตาข้างที่บอดไปทางทะเล เพื่อที่ตาข้างดีจะได้หันไปทางชายป่า หากมีภัยมามันก็จะได้มองเห็นและหลบหนีได้ทัน

ขณะนั้นมีเรือเล็กๆ ลำหนึ่งแล่นมาใกล้ชายฝั่ง เมื่อเห็นลูกกวาดจึงยิงปืนใส่หลายนัดจนลูกกวาดขาดใจตาย

คติเตือนใจ

บางครั้งภัยอันตรายก็เกิดขึ้นจากสิ่งที่เราคิดไม่ถึง แม้ว่าจะได้พยายามหาทางป้องกันแล้ว